

Mario Gas, Juan Diego, Vicky Peña i Francesc Orella en són alguns dels protagonistes

Finalitza el rodatge de 'Smoking Room' a Mataró

Estel Batet
MATARÓ

El tabac ha estat un dels protagonistes habituals del setè art. No totes les pel·lícules, però, li donen tant de joc com la recent producció catalana 'Smoking Room'.

Una empresa americana obliga una sucursal que té a Espanya a posar en vigor una llei interna que prohibeix que es fumi dins de les oficines. A partir d'aquest moment, tothom qui vulgui fumar en horari de treball ho haurà de fer al carrer. Un dels treballadors es rebel·la contra aquesta nova ordenança i decideix reunir firmes perquè s'habiliti una petita sala desocupada i annexa a les oficines com a sala de fumadors o *Smoking Room*. Aquest és, a grans trets, l'argument d'aquest llargmetratge, l'última seqüència del qual es va rodar ahir a Mataró.

Smoking Room és l'obra prima de dos joves creatius publicitaris, l'argentí Julio Wallovits i el català Roger Gual, que han aconseguit reunir un gran nombre d'actors, entre

El rodatge acabava ahir amb la filmació d'un partit de futbol de costellada

els quals destaquen Mario Gas, Vicky Peña, Juan Diego, Ulises Dumont o Francesc Orella.

Cooperativa de treball

Per a aquesta pel·lícula s'ha creat una productora que porta el seu mateix nom, *Smoking Room S.L.*, i que està formada per El Sindicato The Union, una empresa de publicitat ubicada a Barcelona on treballen els dos directors, i Ovideo TV. Per fer front al baix pressupost de la pel·lícula, 177 milions de pessetes, els que hi han col·laborat han format una cooperativa. Els directors van voler destacar que aquest llargmetratge no

hauria estat possible sense l'ajut dels actors, que tot i la seva llarga trajectòria professional, van tenir ganes de participar-hi cobrant molt poc. Segons Mario Gas, "és una pel·lícula que, metafòricament, està molt arrelada en la realitat". I és precisament aquesta sensació el que buscaven els directors, que han rodat *Smoking Room* amb la finalitat de trencar amb l'estructura que utilitza actualment el cinema espanyol. "S'ha intentat donar improvisació i frescor als diàlegs", explicava Roger Gual. És per això que als actors se'ls ha donat poca informació sobre els seus

personatges perquè, segons Julio Wallovits, "un bon actor és un bon autor i ha d'acabar de configurar el personatge". Mario Gas va qualificar aquesta pel·lícula com a independent. Tot i el trencament que suposa respecte el cinema convencional, bàsicament per la manera com està filmada, per la fotografia i pel guió, Eduard Fernández, un altre dels actors, va assegurar que "és una pel·lícula que agrada a la gent i, sobretot, als joves" perquè explica una història quotidiana, amb un ambient d'oficina que és molt habitual al país i amb uns personatges molt reals.

Madonna farà un segon concert a Barcelona el 10 de juny

Redacció
BARCELONA

Madonna farà un segon concert a Barcelona, el 10 de juny, després que les entrades per al primer recital que la cantant nord-americana havia previst a la capital catalana s'acabessin en poc més de tres hores. La rapidesa amb què es van vendre totes les entrades disponibles per al primer concert al Palau Sant Jordi han propiciat que els promotors s'apliquessin a fons per convèncer la diva que allargui un dia més la seva estada a l'Estat espanyol. Sembla ser, doncs, que ella hi ha accedit. Els dos recitals que li han de servir per presentar *Music*, el seu últim àlbum en directe, se situen en el marc d'una breu gira europea inclosa dins de la *Drowned World Tour*, un gira que abans de començar sembla que està tenint més d'un problema. Madonna havia de començar el *tour* a Alemanya –concretament a Berlín i Colònia, on els tiquets també es van exhaurir ràpidament–, però problemes tècnics amb el muntatge de l'escenari fan que, a hores d'ara, aquests primers recitals a Alemanya s'hagin suspès.

La crisi del Lliure impedeix el muntatge d'Edip a Mèrida

Redacció
MÈRIDA

La posada en escena d'*Edip* per part de Lluís Pasqual estava prevista del 3 al 8 d'agost en el cartell del Festival de Mèrida, però el muntatge no es podrà concretar per la crisi que pateix el Lliure, la sala responsable de la seva execució. Tot i que la sortida de la compromesa situació que viu aquest teatre català sembla que ja està ben encaminada, el període d'impàs que ha viscut aquest any l'ha obligat a suspendre els seus projectes més immediats, entre els quals hi havia la coproducció amb Mèrida del clàssic que havia de dirigir Pasqual.

El TNC porta 'Lulú' al Festival de Porto

Redacció
BARCELONA

El muntatge del Teatre Nacional de Catalunya, *Lulú*. La caixa de Pandora s'estrenarà al Teatro Nacional São João de Porto el 31 de maig, en el marc d'un festival integrat en els actes de la capitalitat europea de la ciutat portuguesa. L'espectacle estarà en cartell fins al 2 de juny.

TEATRE

'Liliana'

Vetllada modernista

Francesc Massip

'Liliana' d'Apelles Mestres. Música: Enric Granados. Intèrprets: Enric Majó, Sergi Giménez-Carreras, Blanca-Esther Moreno. Arpista: Maria Lluïsa Ibáñez. Director: Xavier Padullés. Espai Brossa, 2 de maig.

Un dels objectius d'un teatre públic hauria de ser la recuperació del patrimoni escènic català que duu injustament penjada la llufa de poc valuós. És digne d'atenció que aquesta tasca l'assumeixi la iniciativa alternativa, com és el cas de l'Espai Brossa amb la presentació de *Liliana*, una exquisida peça d'Apelles Mestres il·lustrada musicalment per un dels compositors catalans més importants del nou-cents, Enric Granados, que el 1911, mentre estrenava a Barcelona la seva obra mestra, *Goyescas*, ofería també *Liliana* en sessió única el 9 de juliol al desaparegut Palau de Belles Arts. Era una de les darreres alenades dels intents de crear un drama musical en català per tal de combatre el mal gust del *gènere chico* en les nostres latituds. No era el primer cop que Mestres i

Granados col·laboraven: havien clos amb èxit la primera temporada del Teatre Líric Català el 1901 amb *Picardol*, i hi tornarien amb *Follet* (1903) i *Gaziel* (1906). *Liliana* era, però, el projecte més ambiciós, en què es posava en solfa el concepte wagnerià d'obra d'art com a manifestació total.

L'historiador Xavier Padullés investigant el teatre d'aquella època va descobrir les partitures inèdites de Granados. Padullés ha dut a terme una versió concertant, més pròxima al recital que al teatre, per les lògiques limitacions de producció, reincorporant la peça líricodramàtica al relat primigeni del poema narratiu en tretze cants. El resultat és francament interessant. El vers frondós i preciosista d'Apelles Mestres té la virtut de recrear un decorat verbal d'imatges poderoses i màgiques i de filar un relat fantàstic, de profunda alenada simbolista, que hauria proporcionat excel·lents guions al Walt Disney català si hagués existit. A *Liliana*, Mestres basteix una història vibrant en què els genis terrals, els gnoms Mik, Flok i Puk, troben atrapada al gorg del seu reialme boscà una fada aèria, la sílfide Liliana, de la qual irremeiablement s'enamoren. Els tres follets es desviuen per regalar la fada: l'un la vesteix de pètals de lliri, l'altre dessala un papalló perquè la sílfide s'envoli; però a Puk li repugna sacrificar sers vius i el seu regal és una bellíssima cançó que entona acompanyat per un cor de granotes: *Salve, salve, salve, Liliana!*, el moment melòdic culminant de l'espectacle, interpretat per la soprano Blanca-E. Moreno i pel tenor Sergi Giménez. Enric Majó sosté la narració recitant amb una veu embolcalladora, expressiva i ferma que enganxa l'audiència en la fantasia del relat, acompanyat per les notes que Maria Lluïsa Ibáñez extreu delicadament de l'arpa. Una vetllada líricodramàtica d'alt interès històric i plena d'atractius artístics.